

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Поповича Василя Йосиповича щодо офіційного тлумачення статті 126 Конституції України та статті 13 Закону України "Про статус суддів"

м. К и ї в
10 березня 1998 року
№ 10-у/98

Справа №18/3263-97
№2-12/98

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Тимченка Івана Артемовича - головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича,
Козюбри Миколи Івановича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мартиненка Петра Федоровича,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Німченка Василя Івановича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Селівона Миколи Федосовича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Тихого Володимира Павловича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Яценка Станіслава Сергійовича

розглянув питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Поповича Василя Йосиповича.

Заслухавши суддю-доповідача Чубар Людмилу Пантеліївну та вивчивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. До Конституційного Суду України надійшло конституційне звернення Поповича В.Й. про офіційне тлумачення статті 126 Конституції України та статті 13 Закону України "Про статус суддів" від 15 грудня 1992 року (Відомості Верховної Ради України, 1993, № 8, ст.56) щодо порядку притягнення до кримінальної відповідальності колишнього судді. Зокрема, йдеться про те, чи поширюється на нього гарантія недоторканності.

Необхідність офіційного тлумачення зазначених норм автор звернення обгрунтовує тим, що органи прокуратури без згоди Верховної Ради України притягнули його до кримінальної відповідальності і застосували запобіжний захід взяття під варту. Суди загальної юрисдикції, незважаючи на цю обставину, винесли незаконні рішення про його засудження.

Попович В.Й. вважає, що в даному випадку було порушено його конституційне право - право недоторканності судді.

2. Ухвалою Колегії суддів Конституційного Суду України з конституційних подань та звернень у відкритті провадження у справі відмовлено на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України".

3. Із матеріалів справи випливає, що Попович В.Й., працюючи суддею Городоцького районного суду (Хмельницька область), вчинив злочин. Вироком Тернопільського обласного суду від 4 січня 1997 року його було визнано винним і засуджено. Цей вирок Верховний Суд України залишив без змін. До притягнення Поповича В.Й. до кримінальної відповідальності і взяття під варту повноваження його як судді було припинено в установленому законом порядку згідно з поданою ним письмовою заявою про звільнення із займаної посади за власним бажанням. Тому гарантії недоторканності суддів, передбачені законодавством України, на нього, як на громадянина, не поширюються. У зв'язку з цим, як вбачається з матеріалів звернення, питання щодо згоди Верховної Ради України на притягнення Поповича В.Й. до кримінальної відповідальності і обрання запобіжного заходу тримання під вартою органами прокуратури не порушувалося.

4. Відповідно до статті 42 Закону України "Про Конституційний Суд України" конституційне звернення - це письмове клопотання про необхідність офіційного тлумачення Конституції та законів України з метою забезпечення реалізації чи захисту конституційних прав та свобод людини і громадянина, а також прав юридичної особи. Цією статтею Закону встановлено вимоги щодо змісту конституційного звернення, в тому числі щодо обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні Конституції України або законів України.

Цим вимогам звернення заявника не відповідає.

Крім того, підставою для конституційного звернення, як передбачає стаття 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

У конституційному зверненні Поповича В.Й. відсутні дані про наявність неоднозначного застосування статті 126 Конституції України та статті 13 Закону України "Про статус суддів". Його вимоги щодо офіційного тлумачення зазначених норм зводяться до оскарження відповідних судових рішень.

Як зазначається у відповідях керівних посадових осіб Верховного Суду України та Прокуратури України, практика притягнення до кримінальної відповідальності колишніх суддів є однаковою. Тому не можна вважати, що конституційні права Поповича В.Й. було порушено в результаті неоднозначного застосування норм названих законів.

Враховуючи наведене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 45, 50 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Поповича Василя Йосиповича щодо офіційного тлумачення статті 126 Конституції України та статті 13 Закону України "Про статус суддів" на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" - невідповідність конституційного звернення вимогам, встановленим

Конституцією України, Законом України "Про Конституційний Суд України".

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскаржена.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ